393R1533

23.6.93 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 151/15

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 1533/93,

annettu 22 päivänä kesäkuuta 1993,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta viljaalalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92(1), ja erityisesti sen 13 ja 16 artiklan,

sekä katsoo, että

vilja-alan yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden vientituet, korjauskertoimet ja vientimaksut on vahvistettava erityistoimenpiteinä markkinoiden häiriötilanteita varten tietyin perustein, jotka on hyväksytty kattamaan näiden tuotteiden yhteisön ja maailmanmarkkinoiden kurssien ja hintojen välinen ero,

eri viejämaat tarjoavat viljoja maailmanmarkkinoille erisuuruisilla hinnoilla ja sen vuoksi olisi otettava huomioon eri lähestymiskustannukset ja vahvistettava tuki ottaen huomioon ero yhteisön edustavien hintojen ja maailmanmarkkinoiden suotuisimpien kurssien ja hintojen välillä,

hienojen ja karkeiden jauhojen, viljarouheiden ja maltaiden viennin mahdollistamiseksi tuen vahvistamisessa olisi otettava huomioon toisaalta viljojen perushinnat ja kyseisten tuotteiden valmistamiseen tarvittavat määrät sekä sivutuotteiden arvo ja toisaalta tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdassa mahdollistetaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituen vahvistaminen ennakolta; näiden tuotteiden kansainvälisessä kaupassa käytetään termiinikauppaa ja sen vuoksi olisi säädettävä myöhemmin tapahtuvan viennin tuen vahvistamisesta ennakolta,

CN-koodiin 1107 kuuluvilta tuotteilta puuttuu kynnyshinta ja sen vuoksi on syytä säätää näiden tuotteiden tuen tarkistamisestakäyttämällä perusviljan kynnyshintaa, johon on sovellettu jalostuskerrointa,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen kertoimien käyttö edellyttää niiden erittelemistä vietävien tuotteiden määräpaikan mukaan,

yhteisön varojen tehokkaan hallinnon vuoksi ja tuotteiden vientimahdollisuuksien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä, että asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituen ja vientimaksujen vahvistaminen voi tapahtua määritettyä määrää koskevalla tarjouskilpailumenettelyllä,

kaikkien asianomaisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi yhteisössä toteutettavien tarjouskilpailujen on noudatettava yhdenmukaisia periaatteita; tätä varten *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavaan päätökseen tarjouskilpailun avaamisesta on liitettävä tarjouskilpailuilmoitus,

on välttämätöntä sisällyttää tarjouksiin niiden arvioimiseen tarvittavat tiedot ja liittää niihin tietyt muodolliset sitoumukset,

on vahvistettava viennin enimmäistuki tai vähimmäismaksu; tällä menetelmällä jaetaan kaikki vahvistamisen kohteena olevat määrät,

markkinoilla voi olla tilanteita, joissa suunniteltua vientiä koskevien taloudellisten seikkojen vuoksi ei ole tarpeen järjestää tarjouskilpailua vientituen tai vientimaksun vahvistamisen sijasta,

tarjouskilpailussa tarvitaan vakuus varmistamaan, että vientiin tarkoitetut tuotteet päätyvät vientiin tarjouskilpailussa myönnettyä todistusta käyttämällä; tämä velvoite voidaan täyttää ainoastaan, jos esitettyä tarjousta ei muuteta; vakuus menetetään, jos tarjous peruutetaan,

on syytä vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti tarjouskilpailun tulokset ilmoitetaan tarjouksien tekijöille ja myönnetään jaettujen määrien vientiin tarvittavat todistkset,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 (1) artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientitukien vahvistamiseksi ja käytettyjen raaka-ainemäärien pienten muutosten havaitsemiseksi tarkoitettujen tarkastusmenetelmien täytäntöönpanon välttämiseksi,

(1) EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

ilman että se vaikuttaa merkittävästi tuotteen laatuun, on otettava käyttöön kiinteä arviointimenetelmä; tuhkapitoisuuden määritys on osoittautunut tehokkaimmaksi perusviljan määrän arvioimiseksi tarkoitetuista teknisistä menetelmistä; tämä määritys olisi tehtävä saman menetelmän mukaisesti kaikkialla yhteisössä,

vientituen myöntäminen kolmansista maista tuoduille ja takaisin niihin viedyille viljoille ei ole tarkoituksenmukaista; tämän vuoksi vientituen myöntäminen on rajoitettava yhteisön tuotteisiin,

maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3665/87([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1525/92([2]), edellytetään, että kun tuen suuruus vaihtelee määräpaikan mukaan, tuen maksaminen edellyttää todisteita siitä, että tuote on saapunut sellaisenaan kolmanteen maahan tai yhteen niistä kolmansista maista, joita säädetty korvaus koskee; vilja-alalla ainoastaan Sveitsiin, Itävaltaan ja Liechtensteiniin suuntautuvaa vientiä koskeva tuki on pienempi kuin kaikkia kolmansia maita koskeva tuki; sen välttämiseksi, että suurta osaa yhteisön viennistä rasitettaisiin vaatimuksella todistuksesta, joka osoittaa saapumisen määräpaikkaan, olisi varmistettava muilla keinoin se, että tuotteita, joille on maksettu kaikkia kolmansia maita koskeva tuki, ei ole viety edellä mainittuihin maihin; tätä varten on syytä luopua saapumistodistuksen vaatimisesta kaikissa niissä tapauksissa, joissa vienti on tapahtunut meriteitse; tämän takaamiseksi voidaan katsoa riittävän jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämä todistus siitä, että tuotteet on viety yhteisön tullialueelta sen jälkeen, kun ne on lastattu meriliikenteeseen soveltuvaan alukseen, jolla on tietty vähimmäiskoko,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa säädetään aiheellisten toimenpiteiden toteuttamisesta silloin, kun yhden tai useamman edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen kurssit tai hinnat maailmanmarkkinoilla saavuttavat yhteisön hintatason ja kun tämän tilanteen voidaan odottaa jatkuvan ja vaikeutuvan ja kun yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä; tämän vuoksi on tarpeen varmistaa viljojen riittävä tarjonta; tätä varten on kannettava erityisesti vientimaksuja ja keskeytettävä kokonaan tai osittain vientitodistusten myöntäminen,

olisi säädettävä vientimaksujen vahvistamisesta ennakolta, jotta toimijat voivat sitoutua määräaikana tapahtuvaan vientiin; maksuja ennakolta vahvistettaessa on säädettävä vientimaksun tarkistamisesta todistushakemuksen jättöpäivänä ja vientikuukautena voimassa olevien kynnyshintojen eron perusteella,

([1]) EYVL N:o L 351, 14.12.1987, s. 1
([2]) EYVL N:o L 160, 13.6.1992, s. 7

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa tarkoitettu tilanne voi toteutua melko lyhyessä ajassa, ja sen vuoksi on välttämätöntä, että komissiolla on oikeus milloin tahansa keskeyttää vientitodistusten myöntäminen,

tähän asetukseen sisältyvät ajankohtaiseen markkinatilanteeseen mukautettuina komission asetusten N:o 162/67/ETY([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 468/92([4]), (ETY) N:o 3130/73([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2788/86([6]), (ETY) N:o 279/75([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2788/86, ja (ETY) N:o 1281/75([8]) säännökset; sen vuoksi on syytä kumota mainitut asetukset, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa säädetyn vientitukijärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä mainitun asetuksen 16 artiklassa tarkoitettujen häiriötilanteiden sattuessa toteutettavat toimenpiteet.

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet, tämän asetuksen 15 artiklassa tarkoitetut vientimaksut ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut korjauskertoimet vahvistetaan ottaen huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

a) edustavilla yhteisön markkinoilla käytössä olevat hinnat ja niiden kehitys sekä kolmansien maiden markkinoilla noteeratut vaihtokurssit;

([3]) EYVL N:o L 28, 27.6.1967, s. 2574/67
([4]) EYVL N:o L 53, 28.2.1992, s. 15
([5]) EYVL N:o L 319, 20.11.1973, s. 10
([6]) EYVL N:o L 257, 10.9.1986, s. 32
([7]) EYVL N:o L 31, 5.2.1975, s. 8
([8]) EYVL N:o L 131, 22.5.1975, s. 15

b) kaupan pitämisen kustannukset ja suotuisimmat kuljetuskustannukset yhteisön edustavilta markkinoilta satamiin tai muihin vientipaikkoihin sekä lähestymiskustannukset maailmanmarkkinoilla;

c) jalostettujen tuotteiden osalta niiden valmistamiseen tarvittava viljamäärä;

d) kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla;

e) häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saavutettava etu;

f) viennin taloudelliset näkökohdat.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohtaa sovelletaan myös mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

CN-koodiin 1107 kuuluvien tuotteiden tuki tarkistetaan kuitenkin käyttämällä perustuotteiden kynnyshintaa, johon sovelletaan CN-koodeihin 1107 10 19 ja 1107 10 99 kuuluvien tuotteiden osalta korjauskerrointa 1,3 ja CN-koodiin 1107 20 00 kuuluvan tuotteen osalta korjauskerrointa 1,52, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan säännösten soveltamista.

4 artikla

Korjauskertoimet voivat vaihdella määräpaikkojen mukaan.

5 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet ja tämän asetuksen 15 artiklassa säädetyt vientimaksut voidaan vahvistaa tarjouskilpailulla.

Tarjouskilpailun ehtojen on taattava kaikille yhteisöön sijoittautuneille henkilöille yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua tarjouskilpailuun.

Tarjouskilpailu koskee vientituen tai vientimaksun määrää.

2. Tarjouskilpailun avaamisesta päätetään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Tarjouskilpailun avaamiseen liittyy komission laatima tarjouskilpailuilmoitus, jossa ilmoitetaan erityisesti määräajat, joihin mennessä tarjoukset voidaan jättää ja ne jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet, joille tarjoukset on osoitettava.

4. Tarjouskilpailun avaamista koskeva päätös ja tarjouskilpailuilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tarjouskilpailuilmoituksen julkaisemisen ja ensimmäisen tarjousten jättämiselle vahvistetun määräpäivän väliin on jäätävä vähintään viisi päivää.

6 artikla

1. Tarjouskilpailuun osallistutaan joko jättämällä kirjallinen tarjous jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle tai osoittamalla tälle elimelle kirjallinen televiesti.

2. Tarjouksessa ilmoitetaan:

a) viittaus tarjouskilpailuun;

b) tarjouksen tekijän nimi ja osoite;

c) vietävän tuotteen laatu ja määrä;

d) vientituen määrä tonnilta tai tarvittaessa vientimaksun määrä tonnilta ecuina ilmaistuna.

3. Tarjous on voimassa ainoastaan, jos:

a) ennen tarjousten jättämiselle säädetyn määräajan päättymistä on toimitettu todiste siitä, että tarjouksen tekijä on antanut tarjouskilpailuvakuuden;

b) siihen on liitetty kirjallinen sitoumus siitä, että kahden päivän kuluessa tämän asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ratkaisuilmoituksen vastaanottamisesta jätetään myönnettyjen määrien osalta vientituen ennakolta vahvistamista koskeva hakemus tai tarvittaessa vientimaksun ennakolta vahvistamista koskeva hakemus, jonka kohteena oleva summa on yhtä suuri kuin jätetyn tarjouksen summa;

c) siihen ei sisälly muita ehtoja kuin tarjouskilpailuilmoituksen ehdot.

4. Jätettyä tarjousta ei voi peruuttaa.

7 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet käsittelevät hakemukset; käsittely ei ole julkinen. Hakemusten käsittelyyn osallistuvilta henkilöiltä edellytetään salassapitoa.

Tarjoukset toimitetaan nimettöminä ja viipymättä komissiolle.

8 artikla

1. Komissio päättää toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen enimmäisvientituen tai tarvittaessa vähimmäisvientimaksun vahvistamisesta tai tarjouskilpailun keskeyttämisestä.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjousten tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on samansuuruinen tai pienempi kuin enimmäistuki.

Kun vähimmäisvientimaksu on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjousten tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on samansuuruinen tai suurempi kuin vähimmäismaksu.

3. Komission tehtyä päätöksensä kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen elin ilmoittaa kaikille tarjouksen tekijöille kirjallisesti tarjouskilpailun tuloksen.

9 artikla

1. Tarjouskilpailussa myönnettyjä määriä koskeva vientitodistus myönnetään tarjouskilpailun voittajalle sen jälkeen, kun jäsenvaltion toimivaltainen elin on vastaanottanut vientitodistushakemuksen.

2. Todistushakemuksessa ja todistuksessa on oltava tätä tarkoitusta varten säädetyssä ruudussa maininta tarjouskilpailun avaamisesta annetussa asetuksessa tarkoitetuista määräpaikoista. Todistus velvoittaa viemään tähän määräpaikkaan.

10 artikla

Tarjouskilpailun vakuus vapautetaan, jos:

a) tarjousta ei ole hyväksytty;

b) tarjouskilpailun voittaja toimittaa todisteen siitä, että komission asetuksen (ETY) N:o 891/89(1) 12 artiklassa säädetty vakuus on annettu.

Jos 6 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sitoumusta ei ole noudatettu, tarjouskilpailun vakuus pidätetään muutoin kuin ylivoimaisen esteen sattuessa.

11 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet vahvistetaan vähintään kerran kuukaudessa.

12 artikla

1. Hienojen vehnäjauhojen, sekajauhojen, ruisjauhojen, viljarouheiden ja karkeiden vehnäjauhojen sekä maltaiden vientituki vahvistetaan ottaen huomioon 1 000 kilogramman valmistamiseen tarvittava perusviljan määrä. Perusviljamäärät luetellaan liitteessä I.

2. Jauhojen tuhkapitoisuus määritetään liitteen II määritysmenetelmän mukaan.

13 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuki maksetaan, kun on toimitettu todiste siitä, että tuotteet ovat peräisin yhteisöstä.

14 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklassa säädetään, todistetta kulutukseen saattamista koskevien tullimuodollisuuksien suorittamisesta ei vaadita tuen maksamiseksi tarjouskilpailussa, jos viejä toimittaa todistuksen siitä, että viljat on viety yhteisön tullialueelta vähintään 2 500 bruttorekisteritonnin aluksella, joka soveltuu meriliikenteeseen.

Tämä todiste toimitetaan lisäämällä seuraava maininta toimivaltaisen viranomaisen varmentamana asetuksen (ETY) N:o 3665/87 6 artiklassa tarkoitettuun valvontakappaleeseen, hallinnolliseen yhtenäisasiakirjaan tai kansalliseen asiakirjaan, jolla todistetaan vieminen yhteisön tullialueelta:

« Exportación de cereales por vía marítima; artículo 14 del Reglamento (CEE) no 1533/93 »;

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 14 i forordning (EØF) nr.1533/93«;

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 1533/93 Artikel 14";

« Εξαγωγή όιτηρών δια θαλάσσης — 'Αρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93» ;

'Export of cereals by sea — Article 14 of Regulation (EEC) No 1533/93' ;

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) no 1533/93, article 14 »;

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 1533/93, art. 14»;

"Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 1533/93, artikel 14";

« Exportação de cereais por via marítima — Art. 14, Regulamento (CEE) no 1533/93 ».

15 artikla

Kun asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa tarkoitetut edellytykset on täytetty yhden tai useamman tuotteen osalta, voidaan toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

a) vientimaksun soveltaminen. Korjauskerroin voidaan vahvistaa. Maksu ja korjauskerroin voivat vaihdella määräpaikan mukaan;

b) vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen kokonaan tai osittain;

c) vireillä olevien hakemusten hylkääminen kokonaan tai osittain.

16 artikla

Perittävä vientimaksu on tullimuodollisuuksien suorittamispäivänä sovellettava maksu.

Asianomaisen todistushakemuksen kanssa samanaikaisesti jättämän hakemuksen perusteella todistushakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientimaksua, mukautettuna vientikuukauden aikana voimassa olevan kynnyshinnan perusteella, sovelletaan kuitenkin tämän todistuksen voimassaoloaikana tapahtuvaan vientiin.

17 artikla

Komissio voi hätätilanteessa toteuttaa 15 artiklan b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet. Se ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille ja julkaisee sen.

18 artikla

Kumotaan asetukset N:o 162/67/ETY, (ETY) N:o 313/73, (ETY) N:o 279/75 ja (ETY) N:o 1281/75.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1993.

(1) EYVL N:o L 94, 7.4.1989, s. 13

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä kesäkuuta 1993.

Komission puolesta
René STEICHEN
Komission jäsen

LIITE I

	Hienojen ja karkeiden jauhojen tuhkapitoisuus 100 g:lta (milligrammoina)	1 000 kiloon kyseistä tuotetta tarvittava viljamäärä kilogrammoina
1. Hienot spelttivehnä- ja sekajauhot	0– 600	1 370
	601– 900	1 280
	901–1 100	1 180
	1 101–1 650	1 090
	1 651–1 900	1 020
2. Ruisjauhot	1 651–1 900	1 370
	0–1 400	1 080
3. Tavallisen vehnän rouheet ja karkeat vehnäjauhot	1 401–2 000	1 370
	0– 600	
4. Durumvehnärouheet ja karkeat durumvehnäjauhot	0–1 300 (0,160 mm:n seula)	1 500
	0–1 300	1 340
	suurempi kuin 1 300	1 260
5. Paahtamattomat maltaat		1 300
Paahdetut maltaat		1 520

LIITE II

Jauhojen tuhkanmääritysmenetelmä

Välineet

1. Analyysivaaka, jonka herkkyys on 0,01 mg. Laatikko vastaavia painoja.

2. Sähkökäyttöinen muhveliuuni, jossa on riittävä ilmavirtaus, ja lämpötilan säätö- ja valvontalaite.

3. Tasapohjaisia pyöreitä polttoupokkaita (halkaisija noin 5 cm, enimmäiskorkeus 2 cm), mieluiten kullan ja platinan seoksesta tai kvartsista tai posliinista valmistettuja.

4. Eksikaattori (jonka sisäosan halkaisija on noin 18 cm), varustettuna putkella ja reikälevyllä, posliinia tai alumiinia.

   Kuivausaine on kalsiumkloridia, fosforipentoksidia tai siniseksi värjättyä silikageeliä.

Menetelmä

1. Näytteen paino on 5–6 g. Jos on kyse jauhoista, joiden tuhkapitoisuus suhteessa kuiva-aineeseen on todennäköisesti suurempi kuin 1 %, näytteen paino on 2–3 g. Näytteen paino voidaan pyöristää lähimpään 10 mg:aan; kaikki muut punnitukset on tehtävä 0,1 mg:n tarkkuudella.

2. Välittömästi ennen käyttöä upokkaat on kuumennettava muhveliuunissa polttolämpötilassa vakiopainoon; 15 minuuttia on yleensä riittävä aika.

   Seuraavaksi upokkaat jäähdytetään 7 kohdan mukaisesti eksikaattorissa laboratorion lämpötilaan.

3. Näyte laitetaan upokkaaseen ja tasoitetaan painelematta tasaiseksi kerrokseksi. Välittömästi ennen polttoa näyte kostutetaan 1–2 ml:lla etyylialkoholia.

4. Upokkaat asetetaan uunin suulle ja uunin luukku jätetään auki. Kun liekit ovat sammuneet, upokkaat työnnetään uuniin. Kun uunin luukku on suljettu, on ylläpidettävää riittävää ilmavirtausta, ei kuitenkaan niin kovaa, että se puhaltaa aineen pois upokkaista.

5. Polton tuloksena on oltava jauhon täydellinen palaminen, mukaan lukien hiilipitoiset hiukkaset, joita voi olla tuhkan seassa. Palamisen katsotaan päättyneen, kun jäännös on jäähdytyksen jälkeen lähes valkeaa.

6. Polttolämpötilan on noustava 900 °C: seen.

7. Kun poltto on suoritettu, upokkaat otetaan uunista ja laitetaan noin minuutiksi jäähtymään eterniittilevylle; sen jälkeen ne laitetaan eksikaattoriin (enintään 4 upokasta kerralla). Suljettu eksikaattori siirretään analyysivaa'an lähelle. Upokkaat punnitaan, kun ne ovat täysin jäähtyneet (noin tunnin kuluttua).

Tulokset

1. Virherajat: kun tuhkapitoisuus ei ole suurempi kuin 1 %, kaksi kertaa tehdyn kokeen tulosten välinen ero ei saa olla suurempi kuin 0,02; jos tuhkapitoisuus on suurempi kuin 1 %, ero ei saa olla suurempi kuin 2 % tästä tuhkapitoisuudesta. Jos ero on suurempi kuin nämä rajat, koe on tehtävä uudelleen.

2. Tuhkapitoisuus ilmaistaan 100 kuiva-aineosaa kohti ja pyöristetään 0,01:een.